

[Handelsministeren.]

hvor de vil købe det, de faar Lov til at importere; men Importørerne maa fremdeles kun indføre Varer i det Omfang som af Regeringen bestemt. Der er saaledes faktisk ikke sket nogen Ændring til det bedre, Hensynet til Handelsbalancen er stadig det afgørende, ja, det kunde endda maaske være, at Danmark blev daarligere stillet end hidtil ved det, der her er foreslaaet iværksat.

Lovforslagets § 4 indeholder Bestemmelser om, at Erhvervene skal have Repræsentanter i et Udvalg, som Ledelsen af Importkontoret skal raadføre sig med, og i § 8, der er Lovforslagets sidste Paragraf, bestemmes det, at Loven har Gyldighed til Udgangen af Marts Maaned 1934. Dette Forslag om Lovens Gyldighed er begrundet i to Ting. For det første dette, at hverken Handelen eller Industrien kan være tjent med, at Love af denne Art kun har nogle faa Ugers eller enkelte Maaneders Gyldighedstid. De paagældende Erhverv kan ikke disponere paa længere Sigt, naar Loven kun gælder for kort Tid, hvad der ofte nok er klaget over. For det andet maa man regne med, at Forhandlingerne med Udlandet, deriblandt England, kan være et godt Stykke ind i 1933. Alene af den Grund maa Lovens Gyldighedstid være som foreslaaet. Men man maa tillige regne med, at Aftalerne med England kan blive saadanne, at vi vilde være overmaade vanskeligt stillede, dersom vi ikke havde Herredømmet over vor Import i det foreslaaede Omfang. Her er aldeles ikke Tale om at tilvejebringe et Diktatur, som man agitatorisk har givet det Udseende af, her er kun Tale om at træffe de Foranstaltninger, som i paakommende Tilfælde kan være nødvendige for Land og Folk.

Bliver Lovforslaget vedtaget, er der givet Regeringen det Minimum af Bevægelsesfrihed overfor de handelspolitiske Forhold, som er nødvendigt, men ikke mere. Jeg har heller ikke noget Ønske om at lægge unødige Baand paa Erhvervene, og det er i Overensstemmelse hermed mit Haab, at de saakaldte Frilistevarers Antal kan blive betydelig forøget. Man maa imidlertid ikke glemme, at en ved Lov bestemt afstukket Friliste kan komme til at volde uovervindelige Vanskeligheder derved, at enkelte Frilistevarer kan blive af stor Betydning baade importmæssigt og handelspolitisk, og en Henvisning til, at man saa paa ny i paakommende Tilfælde kan gaa Lovgivningsvejen, er ikke fyldest-

gørende. Jo mindre Uro der bliver, des bedre er det for os. Jeg siger ikke mere, end hvad rigtigt er, naar jeg siger, at vi vilde gøre klogt i ikke som hidtil at diskutere de økonomiske Problemer politisk og derved gøre disse Problemer endnu mere besværlige for os, end de behøvede at være.

Jeg anbefaler nu Lovforslaget, som det her foreligger, til det høje Landstings velvillige og hurtige Behandling. Det er blevet afvist af Oppositionen i Folketinget, skønt det, som omtalt, ikke indeholder nye Beføjelser, hvorved dets Karakter ændres i Forhold til den gældende Lov, men Lovforslaget er vedtaget i Folketinget ved Hjælp af Regeringspartiernes Stemmer, og det lader sig ikke afvise med en Henvisning til, at de verdensøkonomiske Tilstande er bedre, lige saa lidt som man kan hævde, at Forholdene i Danmark nu er lettere at have med at gøre, end de var for nogle Maaneder siden. Lige det modsatte er Tilfældet. Usikkerheden er fremdeles fremherskende, og Verdensoverfloden af Varer af enhver tænkelig Art gør sig gældende paa en saadan Maade, at en Blotlæggelse af vore Grænser kan befrygtes at føre til økonomisk Katastrofe for store Dele af vore produktive Virksomheder. Da vi nu tilmed staaer umiddelbart foran Indledningen af særdeles vigtige økonomiske Forhandlinger med andre Lande, vilde det alene af den Grund være ganske uforsvarligt ikke at have en saadan Hjemmel i Lovgivningen for Regeringen, at denne kunde gaa til disse Forhandlinger bedst muligt udrustet. Vi maa være forberedt paa her at blive stillet overfor Krav om Ydelser udover det hidtidige, og alle er sikkert ogsaa paa det rene med, at her kan ikke gives Løfter uden Sikkerhed for, at Løfterne kan blive opfyldt.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg paa ny Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Statsministeren (Stauning): Jeg skal tillade mig paa Ministeriets Vegne at rette en Henstilling til det høje Landsting med Hensyn til Behandlingen af det nu forelagte Lovforslag og to Lovforslag, som kan ventes oversendt fra Folketinget i Løbet af Dagen, angaaende Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen og angaaende Skat af Renteindtægt. Disse tre Lovforslag, det, som Handelsministeren nu har forelagt, efter at det er vedtaget i Folketinget, og de to nævnte Forslag om Ændringer i Beskat-